

вати, то послабити та посунути в часі дію закону убуючої продуктивності. В економічному словнику «закон убуючої продуктивності (віддачі)» трактується як принцип, відповідно до якого при збільшенні одного виду витрат при незмінності всіх інших видів витрат, продуктивність від цього змінного фактора починає скорочуватися. [7] Наприклад: використання ресурсів у сільському господарстві (земля, праця, техніка) – незмінні за величиною; змінюється кількість внесених добрив на 1 га землі, і це впливає на приріст врожаю.

На сьогодні інновації стають основним засобом збільшення прибутку господарюючих суб'єктів за рахунок поліпшення задоволення ринкового попиту та зниження виробничих витрат [8, с. 61]. В умовах організації виробництва на підприємствах перешкодою на шляху до змін є керівники, яким притаманні такі риси, як: мислення категоріями вчорашнього дня; впевненість у власній правильності суджень; байдужість до прояву індивідуалізму та самостійності; неприйняття організаційних інновацій. Для усунення таких перешкод розвиток інноваційної діяльності потребує кадрового забезпечення та формування і раціонального використання інноваційного потенціалу підприємства.

Щодо останнього виду господарської діяльності, то під фінансовою діяльністю розуміють діяльність, яка спричиняє зміну розміру та складу власного та позиченого капіталу підприємства. Вона пов'язана з вкладанням у підприємство: отриманням позик, кредитів, розрахунки з акціонерами та інвесторами, короткострокові фінансові вкладення [8, с. 322]. Фінансова діяльність носить підпорядкований характер по відношенню до операційної та інвестиційної діяльності, відповідно грошовий потік фінансової діяльності має фор-

муватися не у збиток операційній і інвестиційній діяльності підприємства.

Висновки

З вище викладеного можна визначити грошові потоки як сукупність розподілених у часі надходжень і виплат грошових коштів у готівковій та безготівковій формі, що генеруються в процесі операційної, інвестиційної, в тому числі інноваційної та фінансової, діяльності підприємства.

Список використаних джерел

1. Сороківська М.В., Юсипович О.І. Фінансовий менеджмент (математичний інструментарій): Навч. посіб. – Львів: «Новий Світ–2000», 2011. – 284 с.
2. Фінансовий менеджмент: Підручник / Кер. кол. авт. і наук. Ф 59 ред. проф. А.М. Поддєрьогін. – К.: КНЕУ, 2008. – 536 с.
3. Кузнецова И.Д. Управление денежными потоками предприятия: учебное пособие; под ред. А.Н. Ильченко / Иван. гос. хим.-техн. ун-т. – Иваново, 2008. – 193 с.
4. Вінник О.М. Інвестиційне право: Навч. посіб. – К.: Атіка, 2000. – 263 с.
5. Закон України «Про інвестиційну діяльність» від 18.09.91 №1560 // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – №47.
6. Економічна енциклопедія: у трьох томах. Т. 1 / Редкол.: С.В. Мочерний (відп. ред.) та ін. – К.: ВЦ Академія, 2000. – 864 с.
7. Райзберг Б.А., Лозовский Л.Ш., Стародубцева Е.Б. Современный экономический словарь. – 2-е изд., испр. М.: ИНФРА-М, 1999 – 479 с.
8. Сучасні концепції менеджменту: Навч. посіб. / За ред. д.е.н., проф. Л.І. Федулової. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 536 с.

І.П. ПЕТРОВСЬКА,
викладач, Національний технічний університет України «КПІ»

Оцінювання рівня сформованості державної інноваційної політики в машинобудуванні

У статті систематизовано ендогенний компонент оцінювання ефективності державної інноваційної політики. Запропонована методика оцінювання дозволила виявити основні проблеми у сформованості державної інноваційної політики в машинобудуванні.

Ключові слова: інновація, державна інноваційна політика, інноваційний процес, ендогенний компонент, експертний метод, ефективність, машинобудування.

В статье систематизирован эндогенный компонент оценки эффективности государственной инновационной политики. Предложенная методика оценки позволила выявить основные проблемы в сформированности государственной инновационной политики в машиностроении.

Ключевые слова: инновация, государственная инновационная политика, инновационный процесс, эндогенный компонент, экспертный метод, эффективность, машиностроение.

This article the endogenous component of evaluating the effectiveness of public innovation policy. The technique allowed the evaluation to identify the main problems in the formation of public policy innovation in in engineering enterprises.

Keywords: innovation, innovation policy, innovation process, the endogenous component expert method performance.

Постановка проблеми. Ставши незалежною державою, Україна отримала у спадок планову інноваційну систему, яка

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА

виявилася не здатною адаптуватися до нових умов за рахунок ринкових механізмів. В силу історичних обставин власного накопиченого досвіду розробки та реалізації державної інноваційної політики в Україні досить обмаль. Відповідно, існує нагальна потреба її перебудови, що неможливо без оцінювання стану та його адаптації до сучасних умов діючої державної інноваційної політики. В умовах функціонування економіки відкритого ринкового типу все більшу увагу привертає питання вдосконалення державного механізму стимулювання інноваційної діяльності. Сьогодні Україна повинна розв'язати питання суперечності між необхідністю інтегруватися у світову економіку, з одного боку, та можливістю забезпечити розширене відтворення, захист свого внутрішнього ринку, власного товаровиробника і національні інтереси – з іншого. Досвід розвинених країн світу свідчить про те, що економічне змагання за лідерство на міжнародних галузевих ринках відбулося насамперед завдяки впровадженню певних інноваційних моделей соціально-економічного розвитку держав.

Провідним суб'єктом, що формує конкурентне середовище й постійно розвиває його з метою підтримки конкурентоспроможності виробників як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринку, є держава. Саме тому ключовим фактором економічної політики країни має стати державна інноваційна політика, що надасть можливість спрямувати діяльність на виведення економіки України із затяжної економічної, фінансової та інвестиційної кризи.

Аналіз досліджень та публікацій з проблеми. Дослідженню рівня сформованості та проблемі оцінювання ефективності державної інноваційної політики в машинобудуванні були присвячені праці таких провідних вітчизняних вчених, як В. Александрова, Ю. Бажал, А. Гальчинський, В. Геєць, В. Дергачова, Л. Довгань, В.П. Семиноженко, А.М. Соколовська, Г.К. Яловий, та інших. Разом із цим попри актуальність і значну низку поглядів, висвітлених науковцями, доходимо до висновку про те, що ця проблема розглядалася фрагментарно. Тому є необхідність систематизувати ендogenous компоненти та оцінити ефективність державної інноваційної політики за умов транзитивної економіки.

Метою статті є оцінювання рівня сформованості та виявлення напрямів подальших удосконалень за діючої державної інноваційної політики в машинобудуванні.

Виклад основного матеріалу. Проведемо аналіз ступеня сформованості державної інноваційної політики, яка є си-

стемним багаторівневим утворенням. Системність передбачає взаємопов'язаність окремих компонент, з яких складається система, а також взаємодію із зовнішнім середовищем [9]. Державна інноваційна політика має всі необхідні складові, які синхронізовані між собою та із зовнішнім середовищем, то її сформованість логічно можна вважати задовільною. В такому випадку відсутність позитивних кінцевих результатів пов'язана з недостатністю ресурсів. До найважливіших критеріїв оцінки ефективності ендogenous складових державної інноваційної політики, на нашу думку, потрібно віднести: *K1* – коректність (наявність) цілей інноваційного розвитку машинобудування – оцінюванню підлягає визначеність цілей та ступінь їх узгодженості між собою та іншими цілями макроекономічної політики. Коректність означає врахування поточного стану інноваційної системи в цілому чи конкретної галузі та можливість їх досягнення. В ситуації, коли цілі є недосяжними, виникає потреба змінити їх на такі, які можуть бути досягнуті в певний часовий період; *K2* – адекватність внутрішньому та зовнішньому середовищу, стратегії досягнення поставлених цілей; *K3* – обґрунтованість та наявність науково-технологічних пріоритетів для диференціації форм та методів державного регулювання інноваційної сфери; *K4* – обґрунтованість та наявність інноваційного плану розвитку галузі; *K5* – розробленість механізмів реалізації державного регулювання інноваційних процесів, зокрема наскільки деталізованими та реальними є механізми фінансування інновацій і технологічних застосувань; *K6* – відповідність (і наскільки) поставленим цілям організаційного забезпечення інноваційного процесу, зокрема через створення організацій, що підтримують і супроводжують інноваційний процес; *K7* – наявність підтримки кадрового забезпечення інноваційних процесів; *K8* – наявність та результативність системи оцінки ефективності інноваційної політики. Вищезазначені пункти неможливо оцінити за кількісними параметрами, однак це можна здійснити за допомогою системи тестів на відповідність державної інноваційної політики окремим критеріям. Нижче подано таку систему тестів для вищенаведених восьми ендogenous складових із паралельною апробацією оцінки державної інноваційної політики України в машинобудуванні. Для отримання комплексного показника ефективності державної інноваційної політики потрібно здійснити перехід від якісного оцінювання до кількісного. Для цього нами використано таку шкалу: відповідь «так» – 2 ба-

Таблиця 1. Тест для оцінки коректності (наявності) цілей інноваційного розвитку машинобудування

Питання тесту	Так	Частково	Ні
Чи зазначені цілі інноваційного розвитку машинобудування в нормативно-правовому документі*?		X	
Чи проводилися публічні обговорення сутності зазначених цілей (круглі столи, семінари тощо)?			X
Пріоритетність цілей визначена?			X
Чи проводилися публічні обговорення можливості досягнення зазначених цілей (круглі столи, семінари тощо)?			X
Цілі не суперечать одна одній?	X		

Джерело: розроблено автором.

ли, відповідь «частково» – 1 бал, відповідь «ні» – 0 балів. У табл. 1 наведено тест для оцінки відповідності державної політики в машинобудуванні критерію K1.

Для машинобудівної галузі досі в нормативно-правових документах не виокремлено цілі інноваційного розвитку. Але, як уже зазначалося, більшість пріоритетних напрямів інноваційної діяльності, зазначених у Законі України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні» від 08.09.2011 №3715-VI [6], відносяться до машинобудування. Тому оцінка відповідного пункту «частково». Система публічних обговорень цілей інноваційного розвитку машинобудування, як і економіки в цілому, відсутня. Не створено і системи публічного обговорення можливості досягнення поставлених цілей з представниками машинобудівних підприємств, науково-дослідних установ, громадськості. Пріоритетність досягнення цілей не визначена. Якщо цілі інноваційного розвитку не суперечать один одному, відповідний пункт табл. 1 оцінюється як «так».

У табл. 2 наведено тест для оцінки відповідності державної політики в машинобудуванні критерію K2.

Чітка стратегія досягнення цілей інноваційного розвитку машинобудування в Україні не розроблена і не зафіксована в нормативно-правових документах. Задекларовано лише «шляхи» прискорення інноваційного розвитку машинобудування в Державній програмі розвитку машинобудування на 2006–2011 роки [1]. Однак конкретизація пріоритетності «шляхів», механізмів їх використання в даному документі не здійснено (оцінка «частково»). Стратегія не синхронізується з фактичною стратегією соціально-економічного розвитку країни, яка, за оцінками фахівців, спрямована на забезпечення поточного рівня соціального захисту та підтримку низькотехнологічного сектору [3]. Тому оцінка відповідного пункту – «ні». Система публічного обговорення стратегій розвитку галузей, у тому числі й машинобудування, в Україні відсутня (оцінка відповідного пункту «ні»). «Шляхи» прискорення інноваційного розвитку машинобудування [1] не пе-

редбачають диференціацію державного регулювання інноваційної сфери галузі за напрямами та рівнями інноваційного процесу, тому оцінка даного пункту «ні».

У табл. 3 наведено тест для оцінки відповідності державної політики в машинобудуванні критерію K3.

Пріоритети викладено в Законі України «Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки від» 11.07.2001 №2623-III [8]. У зазначеному законодавчому акті ніяким чином не визначено ієрархію запропонованих пріоритетних напрямів розвитку. В Україні також не склалася система публічного обговорення перспектив і можливостей розвитку науки та техніки [2].

У табл. 4 подано співставлення пріоритетів інноваційного розвитку машинобудування, узагальнених на основі обробки наукових досліджень [7] та науково-технічних пріоритетів. З табл. 4 можемо констатувати, що чотири з шести пріоритетів інноваційного розвитку машинобудування підкріплені пріоритетами науково-технічного розвитку, тому оцінка даного пункту визначена як «часткова».

Як зазначають фахівці Міжнародного центру перспективних досліджень, в Україні, розроблення Комплексного прогнозу соціально-технічного та науково-технологічного розвитку України на 1996–2015 роки практично припинено [2], тому оцінка по відповідний пункт оцінено як такий, що не відповідає цілям інноваційного розвитку («ні»).

На основі співставлення даних табл. 4 можна зробити висновок про часткову узгодженість науково-технічних пріоритетів України з аналогічними пріоритетами країн – лідерів інноваційного розвитку (оцінка по зазначеному пункту «частково»).

У табл. 5 наведено тест для оцінки відповідності державної політики в машинобудуванні критерію K4.

Потрібно зазначити, що окремий нормативно-правовий документ із чітко сформованим планом інноваційного розвитку машинобудування в Україні відсутній, натомість була прийнята Державна програма розвитку машинобудування на 2006–2011 роки [1], яку можна вважати деяким замі-

Таблиця 2. Тест для оцінки адекватності внутрішньому та зовнішньому середовищу стратегії досягнення поставлених цілей інноваційного розвитку машинобудування

Питання тесту	Так	Частково	Ні
Чи викладена стратегія досягнення цілей інноваційного розвитку в нормативно-правових документах?		x	
Стратегія інноваційного розвитку машинобудування синхронізується зі стратегією загального соціально-економічного розвитку країни?			x
Публічні обговорення стратегії проводилися?			x
Стратегія передбачає диференціацію державного регулювання інноваційної сфери галузі за напрямами та рівнями інноваційного процесу?			x

Джерело: розроблено автором.

Таблиця 3. Тест для оцінки обґрунтованості та наявності науково-технологічних пріоритетів для диференціації форм та методів державного регулювання інноваційної сфери машинобудування

Питання тесту	Так	Частково	Ні
Науково-технологічні пріоритети викладені в нормативно-правових документах?	X		
Ієрархія пріоритетів визначена?			X
Публічні обговорення науково-технологічних пріоритетів проводилися?			X
Пріоритети інноваційного розвитку машинобудування враховуються?		X	
Пріоритети враховують наявний стан та перспективи науково-технологічної сфери країни?			X
Пріоритети синхронізуються з науково-технологічними пріоритетами інших країн?		X	

Джерело: розроблено автором.

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА

Таблиця 4. Відповідність науково-технічних пріоритетів пріоритетам інноваційного розвитку машинобудування

Пріоритетні напрями інноваційного розвитку машинобудування	Пріоритетні напрями науково-технічного розвитку
освоєння нових технологій транспортування енергії, впровадження енергоефективних ресурсозберігаючих технологій, освоєння альтернативних джерел енергії;	енергетика та енергоефективність;
освоєння нових технологій високотехнологічного розвитку транспортної системи, ракетно-космічної галузі, авіа- і суднобудування, озброєння та військової техніки;	
технологічне оновлення та розвиток агропромислового комплексу;	
впровадження нових технологій та обладнання для якісного медичного обслуговування, лікування, фармацевтики;	науки про життя, нові технології профілактики та лікування найпоширеніших захворювань;
широке застосування технологій більш чистого виробництва та охорони навколишнього природного середовища;	раціональне природокористування;
розвиток сучасних інформаційних, комунікаційних технологій, робототехніки.	інформаційні та комунікаційні технології;

Джерело: розроблено автором згідно з [7, 8].

Таблиця 5. Тест для оцінки обґрунтованості та наявності інноваційного плану розвитку машинобудування

Питання тесту	Так	Частково	Ні
Інноваційний план розвитку машинобудування викладений в нормативно-правових документах?		X	
План передбачає здійснення пілотних проектів, інституційних експериментів форм та методів державної підтримки інноваційних процесів у галузі?			X
Публічні обговорення інноваційного плану розвитку машинобудування проводилися?			X
Інноваційний план розвитку машинобудування синхронізується з стратегією інноваційного розвитку галузі?		X	
Інноваційний план розвитку машинобудування синхронізується з науково-технічними пріоритетами?		X	

Джерело: розроблено автором.

ником плану інноваційного розвитку галузі (відповідна оцінка «частково»). В програмі не передбачено здійснення пілотних проектів та інституційних експериментів, що, на нашу думку, є прорахунком у практичній реалізації державного регулювання інноваційних процесів. В умовах, коли наперед складно оцінити з достатньою точністю ефективність реформ та застосування методів державного регулювання, інституційні експерименти дозволяють провести апробацію та коригування виокремлених методів та інструментів державного регулювання до реалій соціально-економічної системи [4], тому логічно оцінити зазначений пункт оцінкою «ні». Система публічних обговорень планів розвитку галузей в Україні не сформована (оцінка «ні»). Оскільки елементи інноваційного плану і стратегії викладені в одному документі, логічно вважати їх частково синхронізованими (повну синхронізацію констатувати некоректно, оскільки відсутні чітко сформульовані як стратегія, так і план інноваційного розвитку машинобудування). З аналогічних причин констатуємо часткову синхронізацію розглядуваного плану з цілями інноваційного розвитку галузі.

У табл. 6 наведено тест для оцінки відповідності державної політики в машинобудуванні критерію К5.

Механізми державної підтримки інновацій в Україні зафіксовано в законах «Про інноваційну діяльність» [6] та «Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків» [9], тому відповідний пункт табл. 6 оцінений як такий, що задовольняє умовам, викладеним у нормативно-правових документах. Деталізація державної підтримки за секторами економіки інноваційної інтеграції України в зазначених законах не здійснена. Так, у Законі «Про інноваційну діяльність» зазначено, що «державну підтримку одержують суб'єкти господарювання всіх форм власності, що реалізують в Україні інноваційні проекти і підприємства всіх форм власності, які мають статус інноваційних» [6]. Одночасно в Україні нормативно не розмежовується продукування інновацій і їх придбання у інших суб'єктів, в тому числі й нерезидентів України. Отже, оцінка по даному пункту – «ні». Інструменти фінансової підтримки є деталізованими (ст. 17 Закону «Про інноваційну діяльність»). Тому оцінка – «так». Деталізація за типами фінансування здійснена частково у ст. 17–18 зазначеного закону) – оцінка «частко-

Таблиця 6. Тест для оцінки розробленості механізмів реалізації державного регулювання інноваційних процесів у машинобудуванні

Питання тесту	Так	Частково	Ні
Механізми державної підтримки інновацій викладені в нормативно-правових документах?	X		
Механізми деталізовані за секторами?			X
Механізми деталізовані за інструментами прямої та непрямої дії?	X		
Механізми деталізовані за типами фінансування		X	
Застосування інструментів прямої та непрямої дії обґрунтоване?			X
Система механізмів узгоджена між собою?			X

Джерело: розроблено автором.

во». Обґрунтування інструментів державної підтримки інноваційної активності в машинобудуванні прямої та непрямої дії відсутнє. Система механізмів державної підтримки інноваційних процесів неузгоджена, оскільки чітко не визначено, які механізми можуть доповнювати один одного, а які є взаємовключними – відповідна оцінка «ні».

У табл. 7 наведено тест для оцінки відповідності державної політики в машинобудуванні критерію КБ. В Україні функції агентів державної політики розпорозені між багатьма державними організаціями – оцінка відповідного пункту «частково». Орган, у функції якого входили координація та синхронізація дій агентів державної політики в машинобудуванні в Україні, відсутній. Також нормативними документами не передбачається державна фінансова підтримка інноваційної інфраструктури.

Отже, відповідні оцінки негативні. Закони України «Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків» [9] та «Про індустріальні парки» [5] містять деякі елементи державної політики щодо структур типу технопарків, однак цілісна концепція та деталізації державної інноваційної політики в даному напрямі відсутня, тому відповідний пункт логічно оцінити «частково».

У табл. 8 наведено тест для оцінки відповідності державної політики в машинобудуванні критерію К7. Розвиток системи освіти не входить до пріоритетів інноваційного розвитку країни (відповідна оцінка негативна). Підготовка фахівців за спеціальностями «комерціалізація досліджень та розробок в Україні»,

«фінансування інноваційної діяльності» чи їм споріднених в Україні не ведеться, але певною мірою фахівці в даному напрямі отримують освіту за спеціальністю «менеджмент інноваційної діяльності» в державних вищих навчальних закладах: Київському національному університеті ім. Тараса Шевченка, Національному технічному університеті України «КПІ», Одеському та Харківському політехнічних інститутах, Луцькому національному технічному університеті, Навчально-науковому інституті «Вища школа економіки» (м. Донецьк) та інших.

У зазначених вищих навчальних закладах готуються фахівці загального профілю, без врахування специфіки інноваційних процесів у машинобудуванні, тому логічно оцінити відповідні пункти як такі, що реалізовані «частково». Консультації з питань комерціалізації досліджень та розробок надають Український інститут науково-технічної та економічної інформації, а також регіональні державні центри науково-технічної і економічної інформації та регіональні державні центри науки, інновацій та інформатизації. Тому відповідний пункт табл. 8 доцільно оцінити позитивно. В табл. 9 наведено тест для оцінки відповідності державної політики в машинобудуванні критерію К8. Методики та індикатори оцінки ефективності державної політики в машинобудуванні не формалізовані і не затверджені. Ефективність державної інноваційної політики не охоплюється існуючою в державі системою статистичних спостережень, тому оцінки відповідних пунктів табл. 9 негативні.

Таблиця 7. Тест для оцінки організаційного забезпечення державної інноваційної політики в машинобудуванні

Питання тесту	Так	Частково	Ні
Чи створені державні агентства з реалізації державної інноваційної політики?*		X	
Дії агентів державної інноваційної політики координуються та синхронізуються?			X
Чи передбачена державна підтримка інфраструктури фінансування інновацій?			X
Державна політика щодо розвитку технопарків, інноваційних кластерів тощо зафіксована в нормативно-правових документах?		X	

Джерело: розроблено автором.

* Відповідь «частково» на це питання означає розпорозеність функцій агента державної інноваційної політики між багатьма державними структурами.

Таблиця 8. Тест для оцінки державної підтримки кадрового забезпечення інноваційних процесів

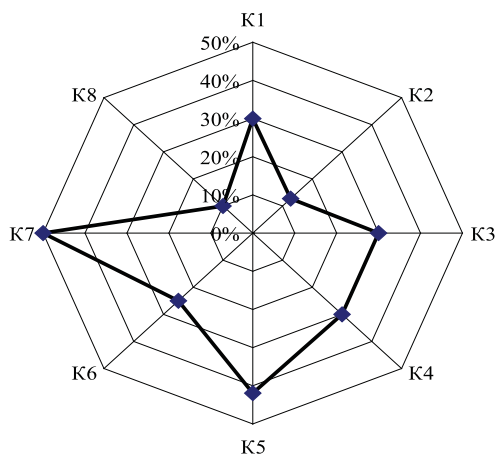
Питання тесту	Так	Частково	Ні
Чи входить розвиток системи освіти до пріоритетів інноваційного розвитку країни?			X
Чи існують державні програми по підготовці фахівців з комерціалізації досліджень та розробок?		X	
Чи існують державні програми по підготовці фахівців-фінансистів з фінансування досліджень та розробок?		X	
Чи існують державні консультаційні центри з питань комерціалізації досліджень та розробок?	X		

Джерело: розроблено автором.

Таблиця 9. Тест наявності та результативності системи оцінки ефективності інноваційної політики в машинобудуванні

Питання тесту	Так	Частково	Ні
Методики та індикатори оцінки ефективності державної політики в машинобудуванні формалізовані?			x
Методики та індикатори оцінки ефективності державної політики в машинобудуванні затверджені в нормативно-правових документах?			x
Державне агентство чи інша організація на яку покладено функцію моніторингу оцінки ефективності державної інноваційної політики існує?			x
Чи проводяться публічні обговорення ефективності державної інноваційної політики в машинобудуванні?			x
Оцінка окремих програм та заходів у рамках державної інноваційної політики здійснюється?		x	

Джерело: розроблено автором.

Діаграма ступеня відповідності державної інноваційної політики в машинобудуванні в Україні критеріям ефективності

Публічні обговорення ефективності державної інноваційної політики в машинобудуванні не проводяться – в усякому разі вони документально не зафіксовані. Оцінка окремих програм та заходів у рамках державної інноваційної політики здійснюється частково – вибір такого варіанта обґрунтовується тим, що оцінка програм та заходів здійснюється в основному Рахунковою палатою України, яка оцінює відповідність витрачання коштів за напрямками, передбаченими програмами та заходами. Власне інноваційна результативність програм та заходів не оцінюється. Для зручності аналізу отриманих результатів у табл. 1–9 побудуємо діаграму (див. рис.).

Дані у вигляді діаграми про ступінь відповідності державної інноваційної політики в машинобудуванні в Україні критеріям ефективності свідчать, що діюча політика не задовольняє жодному критерію ефективності. Лише за одним критерієм (достатності кадрового забезпечення) відповідність становить 50%. Існують значні проблеми в оцінюванні ефективності інноваційної політики, що означає відсутність зв'язків між державною інноваційною політикою та станом і тенденціями розвитку машинобудування в Україні. Значні невідповідності критеріям ефективності, стратегії планів інноваційного розвитку машинобудування, встановленню науково-технічних пріоритетів, розвитку організаційного забезпечення інноваційних процесів у галузі.

Висновки

Опрацюванням значного масиву джерел було виявлено нецільність сформованої державної інноваційної політики. З метою ліквідації даних недоробок було запропоновано науковий підхід до оцінювання рівня сформованості, що базується на виявленні цілей, їх обґрунтованості, планів, науково-технологічних пріоритетів для диференціації форм та методів державного регулювання інноваційної сфери; механізмів реалізації державного регулювання інноваційних процесів; організаційного та кадрового забезпечення інноваційного процесу; системи оцінки ефективності інноваційної політики. Апробація методики в машинобудуванні дозволила виявити основні проблеми в сформованості ДІП, якими є: відсутність належного оцінювання ефективності інноваційної політики; відсутність обґрун-

тованості науково-технічних пріоритетів, низький рівень розвитку організаційного забезпечення інноваційних процесів у галузі. Тому потребує вдосконалення і сама державна інноваційна політика в машинобудуванні, зокрема в частині наукового обґрунтування заходів стимулювання та їх диференціації щодо рівнів інноваційного процесу і механізмів її реалізації.

Список використаних джерел

1. Державна програма розвитку машинобудування на 2006–2011 роки. Затв. пост. КМУ від 18.04.2006 №516 [Електрон. ресурс] – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=516-2006-%EF>
2. Дослідження стратегічних напрямів реформування освіти і науки в Україні / Аналітична записка Міжнародного центру перспективних досліджень. [Електрон. ресурс] – Режим доступу: http://www.icps.com.ua/files/articles/33/37/analit_paper_sc_ukr.doc
3. Інноваційний розвиток в Україні: наявний потенціал і ключові проблеми його реалізації. Аналітична доповідь Центру Разумкова [Електрон. ресурс] – Режим доступу: http://www.uceps.org/additional/analytical_report_NSD55_ukr.pdf
4. Полтерович В.М. Стратегии институциональных реформ. Перспективные траектории / В.М. Полтерович // Экономика и математические методы. – 2006. – Т. 42. – Вып. 1. – С. 3–18.
5. Про індустриальні парки: Закон України від 21.06.2012 №5018-VI. [Електрон. ресурс] – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/5018-17>
6. Про інноваційну діяльність: Закон України від 04.07.2002 №40-IV [Електрон. ресурс] – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/40-15>
7. Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні: Закон України від 08.09.2011 №3715-VI [Електрон. ресурс] – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/law2/main.cgi?nreg=3715-17>
8. Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки: Закон України від 11.07.2001 №2623-III [Електрон. ресурс] – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2623-14>
9. Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків: Закон України від 16.07.1999 №991-XIV [Електрон. ресурс] – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/991-14>